

disse Spørgsmaal minde om Feltkanonerne. Nu spørger jeg, ere disse 5 Batterier Feltkanoner, hvortil Ministeren under Nr. 129 har forlangt 226,000 Kr. som første Bidrag, ikke de samme 5 Batterier, som de Herrer have tilbudt i Realiteten at ville give. Ja, det er ikke nemt at sige for nogen af de Herrer her i Thinget, da der ikke er givet et eneste veiledende Bidrag til disse „Feltkanoner efter Model 1876“, som er tilbudt af Ordføreren. De Herrer kunne ikke engang sige, hvor mange Kanoner det er. Jeg har heller ikke hørt Noget her i Salen og har ikke set noget som helst belyst angaaende den Bevilling, her foreslaas, hvormange Kanoner det skulde være o. s. v. Jeg har ikke tænkt mig Muligheden af, at man kunde bevilge 5 Feltbatterier uden nogen som helst Oplysning med et Beløb af 340,000 Kr. og tro, at det var en Afslutning, naar den høitærede Minister har forlangt c. 800,000 Kr. til samme Diemed. Hvormange Kanoner er der? Er der 5 Batterier eller ikke? Ja, man mener jo, hed det i Udvalget nok, at det bliver 5 Batterier. Men hvilke Anstæffelser er der foruden det og hvilke ikke? Hvorfor da nu ikke disse øvrige Anstæffelser? Alt dette er ikke oplyst. I Foraaret 1876 nedfattede man et Udvalg for at modtage Oplysninger og undersøge Bilagene og desl. angaaende disse Sager. Denne Sags er derimod nu fremfat i en eneste uoplyst Linie i Finantslovsforlaget ved dettes 3die Behandling. Jeg vil indrømme, at naar man gaar i samme Spor som i 1876 i Foraaret, saa at man siger, at vi forlange Batteriet fuldt udrustet, have vi en Veiledning i Alt, hvad der kommer for; men naar de til de 5 Batterier tilbyde 340,000 Kr., naar den høitærede Minister forlanger 7—800,000 Kr. i Genhold til, hvad der ogsaa blev bevilget 1876, skulde vi gjerne have en nøie Forklaring om, hvad det er for Dele af det samlede fuldstændige Batteriantal, man vil have anskaffet og hvad ikke. Det trænger til ganske særlige Oplysninger og saadanne have vi hverken faaet fra den ærede Ordfører eller fra nogen af de Herrer, der have stillet Forslaget under Nr. 137. Jeg sammenligner dette med Forslaget under Nr. 129 og jeg siger, at jeg erkjender, at da vi have 16 Feltbatterier i Brug til vore 12 Linies og 4 Forstærkningsbatterier, er det nødvendigt dertil at faae Reserverbatterier, om det skulde være 4 eller 5, veed jeg ikke; men hvorvidt det nu ikke er nødvendigt at faae andet end Kanoner og hvad Fabrikationsdele dertil høre eller om det skulde være nødvendigt at staa paa Ministerens Standpunkt at faae Batterierne fuldt udrustede, derom tør jeg ikke have nogen Mening. Der foreligger ikke Noget som helst oplyst om, hvorved man kan danne sig en Mening om, hvorvidt det sidste Standpunkt at anskaffe Noget er forsvarligt, men det veed jeg ialtsald, at vil man gaa med til

blot at anskaffe nogle af de Kanoner, kan man ikke sige, at det er en affluttet Bevilling, det er umuligt; thi bagved ligger nok at staa Resten eller ialtsald noget af det Øvrige. Man er ikke sikker paa, naar man skaar i Felten, og et Batteri bliver taget af Fjenden, at han da blot tager Kanonerne og lader det Øvrige være til Brug for os bag efter. — Ministeren har forlangt noget Mere end sine 1,700,000 Kr. til Nybygninger. Det interesserede mig at høre den ærede Ordfører meddele os, at han ikke vilde gaa til 1,700,000 Kr. men kun til 1,600,000 Kr.; naar jeg tager Nr. 143 med som hørende til Nybygninger, nemlig Bygningen af Transportbaade og Lavningen af „Slesvig“ til et Transportskib, ser jeg nemlig, at den ærede Ordfører har budt 1,698,000 Kr. til Nybygninger, af hvilke 1,470,000 Kr. allerede ere bevilgede; men nogen stor Forskjel ser jeg ikke, at der er paa den ærede Ordførers 1,698,000 Kr. og den høitærede Ministers 1,700,000 Kr. — ja der er 2,000 Kroners Forskjel; kan det betegne en Principforskjel, saa for mig gjerne! Der tror jeg, det ærede Medlem gif for vidt i sine Indrømmelser af Sværnslovens Konsekventer. At den høitærede Minister ikke kunde afgive denne usædvanlige Erklæring paa en høitidelig Maade i Folkethinget, kunde jeg meget vel forstaa: Den høitærede Minister er jo kun 2 Medlemmer af Statsraadet — jeg veed forresten ikke, om han har dobbelt Stemme deri — saa det er meget naturligt, at saadanne Spørgsmaal henge sammen med den politiske Stilling overhovedet. Altsaa, dette forundrer mig ikke, og forstyrer heller ikke Betragtningen; men ellers vilde den meget ærede Minister ganske vist være grumme vanskelig at fornøje, naar han ikke kunde modtage et saadant Tilbud som det, her er givet; thi jeg kan ikke minde, at der saa lang Tid tilbage, som jeg kan huske, har været gjort noget Tilbud om Bevillinger paa § 26, der noget nær have været af den Beskaffenhed som det, man her vil gjøre, idet jeg nemlig, som Alle erkjende, at enten de 834,000 Kr. staa der eller ei, er i den Henseende aldeles ligegyldigt. Jeg skal altsaa følge den Opfordring, den ærede Ordfører har stillet til os og stemme imod samtlige de Ændringsforslag, der ere stilledes til § 26 af den høitærede Minister, og altsaa ikke lægge dem nogen Hindring i Veien for at faae Finantsloven vedtagen i den Stikelse, den saaledes vil faae. Jeg tror, at det kan være fuldt forsvarligt, naar det da ellers er forsvarligt ligeoverfor de nye Forsvarslove. — Jeg har endnu tilbage at omtale et lille Forslag, nemlig det lille morsomme Ændringsforslag til Ændringsforslaget Nr. 134, hvori man foreslaar, at Ordene „foranledigede ved den nye Hærlow“ to Gange skulle udgaa. Jeg vil foreslaa mine Venner, at vi ved at stemme for dette Forslag vise de Herrer de Smaatjene-